

VALMIERAS KĪMŪKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNĀTNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Atvērta iznāst
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN
1981. gada 14. maijā

Nr. 19 (689)
Cena 1 kap

Veltīts
Uzvaras
svētkiem

Partijas
rūpnīcas
komitejā

Uzvaras svētku priekšvakara notika tematiskās pasākums «Es miera vārdus dzirdu». Uzrunājot sapulcējušos Lielā Tēvijas kara veterānus un citus rūpnīcas kolektīva locekļus, direktors INARS POLAKS norādīja, ka Uzvaras svētkus kolektīvs šogad atzīmē ar labiem panākumiem darbā. Lielu ieguldījumu devuši arī veterāni, kuri, kaut arī jau sasnieguši pensijas vecumu, tomēr turpina raženi strādāt, rosinot piedalās jaunās paaudzes audzināšanas pasākumos. Direktors novēlēja veterāniem arī turpmāk saglabāt kaujinieciskumu un iespēju robežās strādāt mūsu kolektīva, ar savu personisko paraugu audzināt jauno maiņu.

Lielā Tēvijas kara veterānus uzrunāja arī partijas rūpnīcas komitejas sekretāra vietniece JELIZAVETA SEMJONOVA, 4. ceha šķēterēšanas nodaļas M. Kovaļova maiņas priekšniece NINA VEBRUĀLE un citi.

Ar aplausiem klātesošie sagaidīja pārskreijena «Vidzemes Jūrmala-87» dalībniekus, kuri ziņoja par pārskreijena gaitu un rezultātiem.

Lielā Tēvijas kara veterānu vārdā runāja FJODORS KASPER-JUSTS un GENADIJS KRAJEVS, kuri daļiņas atmiņas par skaudrajiem kara gadiem.

Klātesošie silti uzņēma krievu vokāla ansambļa izpildītās Lielā Tēvijas kara gadu dziesmas un krievu tautas dziesmas. Tā bija jaunā ansambļa pirmā publiskā uzstāšanās. Ansambļa vadītāja ir audēja OLGA IVANOVA, muzikāla vadītāja — LIDIJA ŽELIS.

Pirmdien sēdē dienaskārtības centrālais jautājums bija par PSKP CK projekta «Darbālažu politisko un ekonomisko mācību sistēmas pārkārtošanas pamatvirziena apspriešanas gaitu rūpnīcas partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijās. Ziņojumus sniedza partijas cehu organizāciju sekretāri, kā arī atbildīgas par mācībām komunistes Gaļina Dubrova, Lolita Dreimane un Valija Grigorjeva.

Projekta apspriešana notikusi gandrīz visu cehu kolektīvos, izņemot 6., 16. un 18. cehu. Šo cehu administrāciju vadītājiem un sabiedrisko organizāciju vadītājiem tika aizrādīts un uzdots par pienākumu līdz maija beigām projektu apspriest.

Partijas cehu organizāciju sekretāri izteica arī darbālažu priekšlikumu kardinālai politisko un ekonomisko mācību uzlabošanai un pilnveidošanai. Piemēram, vairums kolektīvu vēloties mācības organizēt vienu reizi mēnesī, sagatavojot tās augstā līmenī. Tika izteiktas pretenzijas propagandistu un lektoru sagatavotābai, ierosināta viņu specializācija noteiktās temās. Komunistus neapmierina materiālu

operativitāte speciālajos žurnālos, kā arī to izpaušanas laiki. Administrācijas pirmorganizācijas biedri iesaka reizi mēnesī kolektīvos, kur to atļauj darba grafiki, organizēt speciālu mācību dienu. Bez tam cehos, kuros ir mazskaitlīgi kolektīvi, varbūt vajadzētu domāt par komunistu, komjauniešu un bezparteijsko kopīgu apmācību formu. Butu vēlams rūpnīcas vadošajiem ekonomiskajiem dienestiem apmācīt ekonomiskās zinības maiņu priekšniekus, kuri savukārt vada ekonomisko skolu nodarbības.

Vairāku cehu organizāciju sapulcēs piedalījās partijas rūpnīcas komitejas locekļi un politiskās izglītības kabineta vadītāja Gaļina Dubrova. Aktīvi un kompetenti apspriešana noritēja administrācijas, 1., 7., 13., 17. ceha partijas organizācijas, Vārētu iebilst par apspriedes gaitu 2. cehā, kur savas domas par projektu un ierosinājumiem izteica tikai daži komunisti. Turpretī 5. ceha apspriešana gan notika, taču tā nebija sagatavota, komunisti ar projektu nebija iepazīlušies. Kā vērtē partijas rūpnīcas komiteja sekretāra vietniece Jelizaveta Semjonova un Gaļina Dubrova, sapulcē pierādīja nepietiekamo idejiski politiskās audzināšanas darbu cehā, šoreiz, nākot uz sapulci, komunisti pat nezinaja sapulcēs dienaskārtību, nebija sabiedrības demokrātizācijas aplākšiem vajadzīga atklātuma.

Priekšlikumi apkopoti un nodoti LKP Valmieras rajona komitejai.

VIZMA LEJSTRAUTA

Gods un slava — atbilstoši darbam

AR PIEREDZI PALĪDZĒT JAUNAJIEM

litāti apguva šeit pat, Valmierā, nebraucot maciņus uz Poļocku.

Viņpadsmit gadus Valda strādāja par operatori, pēc tam viņai uzticēja instruktora pienākumus. Pēdējie piecpadsmit gadi nostrādāti otras maiņas priekšnieces amatā. Maiņas operatori saskatīja sava priekšniece taisnīgu, stingrību un lielu pedantismu.

Sociālistiskajā sacensībā otra maiņa ne vienu reizi vien ieguvusi godalgotas vietas.

Saja cehā strādā arī Valdas dzīvesbiedrs Ansis Krūmiņš. Viņš ir meistara palīgs. Bet meita Inguna pēc Valmieras 4. vidusskolas beigšanas turpina izglototies, ir P. Stučkas Latvijas Valsts universitātes bioloģijas fakultātes otra kursa studente.

Brīvajā laikā Krūmiņu ģimene mīl ceļot pa Kaukāzu, Krimu, Karpatiem. Pabūts arī VDR, Čehoslovākijā.

Lai arī turpmāk neapsīkst darbu un ceļošanas prieks! Lai arī turpmāk Valdas Krūmiņas lielā pieredze un labie padomi palīdzētu mūsu jaunajiem strādniekiem.

ILZE KASPARANE,

2. ceha sociālistiskās sacensības inženiere

ANITAS MARTINSONES foto

Divdesmit trīs savu mažu gadus rūpnīcā ir ceham atdevisi nepartrauktas stikla šķiedras ražošanas ceha elektrokrāsu nodaļas otras maiņas priekšniece Valda Krūmiņa (attēlā). Un visi tie pavadīti viena cehā.

1963. gada rudenī Valda Krūmiņa atnāca uz rūpnīcu, lai iegūtu darba iespēju un zināšanas operatora specialitātē. Viņa bija viena no pirmajām mācekļiem, kas šo specia-

HRONIKA

BKS stāba sēdē tika izskatīts jautājums par jaunu biedru uzņemšanu kārtības sargu rindās. Par BKS vienības biedriem kļuva administrācijas darbinieces Jelena Grigorjeva, Dina Kapčane, Sandra Čela. Viņām tika pasniegtas apliecināšanas, nozīmītes, ziedi, kā arī teikti laba veļuma vārdi, iesakot pildīt sabiedrībai nepieciešamu darbu.

Par ilgu nevaļojamu darbu un sakāra ar dzīves jubileju 7. ceha grammatveidei Dainai Rūsei — Goda raksts un naudas premija.

Par ilgu labu darbu un sakāra ar dzīves jubileju 4. ceha audumu kontrolierei Mārai Apsītei piešķirts Goda raksts un naudas premija.

Par ilggadēju labu darbu rūpnīcā un sakāra ar dzīves jubileju 16.

ceha elektromontierim Imantam Grāvitim — Goda raksts un naudas premija.

Par ilggadēju nevaļojamu darbu un sakāra ar aiziešanu pensijā 2. ceha garderobistei Jevdokijai Zaharovai piešķirts Goda raksts un naudas premija.

Ogres dārzkopības izmēģinājumu stacijas fotokluba «Rūķis» organizētāja foto izstādē «Fotomoments-87» Aleksejs Kozņecis ieguvis diplomu par darbu «Sūņa laimes».

Marta bija atkārtoti gadījumi, kad rūpnīcā trūka ražošanai nepieciešamas profilgumijas. Šī iemesla dēļ 5. cehā netika sarazotas 695 motobraucēju aizsargcepiņas. Sads-tāvoklis radās apgādes daļas inženieris Ķimiks Dīlars Bērziņas vaimas dēļ. Ar direktora pavēli viņai izteiktis rajiens.

Jaunie apgūst profesiju

DRAUDZĪGI SKAN «JĀ!»

— Meitenes, jums patīk strādāt?
— Jā!
— Bet kas tieši patīk?
— Viss!
— Tā parasti nenotiek.

Natāša:
— Tiesa, patīk.

Sveta:
— Darbam mums radīti visi apstākļi. Un strādāt ir sevišķi patīkami, kad darba ir vairāk.
Taņa:
— Lai mums dod lielāku zonu. Vislabāk — divi cilvēki uz mašīnu. Tad arī atbildību par savu darbu jūti...

Sveta:
— Kad tikai sākām, gribējās bēgt tālāk no rūpnīcas: baidījāmies no mašīnām, trokšņa, viss niesz, specterps nav piemērots, ausiņas traucē. Tagad jau esam pieraduši. Aizbēgt vairs negribas. Darbs ir interesants.

— Ko jūs gribētu uzlabot šķēterētājas darbā?

Atbild vairākas meitenes vienlaikus:
— Limes traucēji jāmaina. Sliktā konstrukcija, nederīga, grūti salīmēt diegu. (Redakcijas piezīme: speciāla patrona līmei ar bumbuļu gala, Musu rūpnīcā tos piegādā Poļocka.)
— Kādas īpašības nepieciešamas šķēterētājai?
— Akurātums.
— Ātri veikt operācijas.
— Apzīngums.
— Bet kā ar teoriju?

— Nedaudz sliktāk.
— Nav tik interesanti.
— Praktiskie darbi ir interesantāki.
— Prakse ir vieglāk.
— Prakse ir interesanti. Sevišķi šodien — uz 44 vārpstipām strādājām. (Redakcijas piezīme: tipveida zona ir 88 vārpstipās.)

— Ja nāksies strādāt rūpnīcā, vai nāksit uz šķēterēšanas nodaļu?

— Jā, — saka vairākas meitenes.
— Vai pie mašīnām šķēterētājas jums palīdz?
— Palīdz. Pašas pienāk. Saka priekša
— Ja pieredzējušas šķēterētājas ir līdzas, viņas vienmēr palīdz. Bet jaunās mūs vienlaikus neievero.
— Vai rūpnīcas ēdnīca jums patīk?

— Jā! — atbilde ir vienprātīga.
— Kēs ir visgaršīgākais?
— Gulāšs.
— Vienmēr ir mīksts maizītes.

Saruna ar devītas klases skolniece, kas atrodas prakse šķēterēšanas nodaļā, notika pirms teoretisko nodarbību sākuma. Tās vada šķēterēšanas nodaļas tehnoloģe Margarita Timošina, bet praktiski vada atrūmu un pārrāvumu kontroliere Jelena Poddjujeva.

— Pavisam pie mums šķēterētājas profesiju apgūsti 11 meitenes, — stāsta Margarita Timošina. — Tas galvenokārt šķēterētāju meitas, kā arī viņu draudzenes. Labi strādā Valentīnas Fjodorovas meita Natāša, Allas Masalskas meita Helēna, strādā arī mana meita Tatjana. Vislabāk profesiju apgūsti Ilona

Zante, ne slikti strādā Taņa Zjurikova. Ļoti centīga un apzinīga ir Svetlana Kazakova, izceļas arī Alla Romančuka. Cenšas visas meitenes. No sākuma baidījās no mašīnām, bet tagad jau ir pieradušas. Strādā centīgi. Gribētos tikai, lai viņu attieksme pret praksi būtu nopietnāka, iespējams taču, ka nākotnē viņām nāksies pie mums strādāt. Pie mums šķēterētājas strādā ar augstāko — ceturto kategoriju. Prakses laikā viņām jāapgūst kaut vai trešā, jāapgūst nepieciešamās profesijas iemaņas. Bet vecākiem nevajadzētu sargāt savus bērņus no

darba. Meitenes neparūpās. No sākuma viņas vienlaikus bija nobijušas: putekļi, netīri, kaitīgi! Tagad pasīdājušas un saprot, ka apstākļi ir normāli. Nevajag baidīt jaunatni. Lai apgūst profesiju, bet pēc tam pašas izlemj savu likteni.

— Darbs vēl nevienu nav samaitājis, — smaidot nēpīkst šķēterēšanas nodaļas priekšniece Gaļina Zumente.

VALENTĪNA MUCĪNA

● Skolniece Svetlana Kazakova (no kreisās) un Ana Vorogina.

ANITAS MARTINSONES foto

«ES BIJĪBĀ NOLIECU GALVU...»

No pārskrejienu vēstures

● Skvēretētavas M. Kovaļova maiņas priekšniecība Nina Vebruāle nodod kapsulu ar zemi Lielā Tevijas kara veterānam Tālvaldim Podniekam.

Es... mēs... visi noliecām galvu, kad aiz noskrietajiem kilometriem mūsu priekšā vid obelisks vai liesmo Mūžīgā uguns kādos Brāļu kapos. Tas ir tas svētums, kas jā-saglabā vienmēr — no paaudzēs paaudzē, no gada gadā, jo kritušo piemiņai vienmēr jābūt dārgai dzi-vajiem. Un kādus mirklus glābā vientuļa kapu kopīga, uz kuras uz-līkts lauku ziedu pušķītis...

Katrs pārskrejiens ir veļtījums ne tikai piemiņas saglabāšanai un vairošanai, ne tikai pēdējos gados izvērtājam profesionālajai orientācijai. Tas daļēji ir arī sevis apliecinājums. Jaunatnei patik sevi apliecināt. Un mūsu veids — kratīt aiz sevis palikušo kilometru skaitu.

Saulainajā maija rītā mūs no rūpniecības pavadīja labiem un stipriem ceļā vārdiem, līdzī dodot kapsulu ar zemi no Padomju Savie-

nības Varoņa Mihaila Kovaļova boja ejas vietas, kas nogādājama Ādažu vidusskolā topošajam skolas vēstures muzejam. Lielā Tevijas kara veterāns Tālvaldis Podnieks, mūsu rūpniecības strādnieks, bija uzticams ceļa biedrs, līdzī dzīvotams visam mūsu likstām un priekšiem.

Un skrējēju «vella ducis» Aelita Vilmsone, Pārsla Bebre, Andra Aboliņa, Anita Skrabe, Svetlana Vorobjova, Agita Vira, Uģis Kokenbergs, Guntars Cepītis, Gvido un Gints Krumholci, Gints Lūkins, Jānis Stepanovs un Armands Frēlihs lenām izveda skatienam Matīšu virzēnā. Priekšā tāls ceļa merķis — Salacgrīva. Būs «āforsē!» Noteiktā laika gaida tikšanās ar Stai-celes astogadīgās skolas vecāko kītu skolēniem. Taču sāk mākt bazas: nez kur aizkavējies Lolita ar ziediem un diskožokeju? Vai kas

atgadījies? Pārāk tālu arī nedrīk-stam aizskriet. Beidzot «vainīgi» klāt! Pa to laiku Armands un Uģis jau piveikuši pirmos kilometrus divatā. Aši tuvojas Staicele. Patei-coties «forsēšanai» (paskaidrojums nezinašajiem: pa attiecīgiem kilometriem tiek «izvesti» skrējēji no auto-busa, kamēr iepriekšējais etaps pieskrien, nākamais jau ir tuvu pie merķa, tā ieekonomejas laiks), uzspējām vēl iegriezties dārzniecībā Urgā pēc lociņiem, un mūsu pavārs Laimonis Irmejs un pārskrejienu vadītājs Imants Jerkins (starp citu, kilometru līdz dārzniecībai abi de-vās skrīšus) atgriezās vēl ar par-steigumu... atnesot viņogu ķeka-riņus, protams, ar visām ogām!

Pie Staiceles vecā dzelzceļa mūs sagaida fizikultūras skolotājs ar bērniem. Kopīga soli ar mājiņkiem foršējam Salacu un iegriežamies pilsēciemata centrā «Dainas» mei-tenes uzskā skumju dziesmu par bāleliņu, kurš dodas karā. Ciemata izpildkomitejas priekšsēd-āja Ausma Nuķe, kā arī skolas direktors biedrs Ozols mūs uzņem ļoti laipni. Priekšā pavēras darbs profesionālās orientācijas grupai — 36. PTV ražošanas apmācības meistare Gaida Kļava stāsta par skolu. «Kristīna» dalībnieks Vairis Seleckis demonstrē filmas, komjaunatnes rūpniecības komitejas sekretāre Lolita Dreimane iepazīstina ar pārskrejiem, pārskrejienu vadītājs Imants Jerkins stāsta par rūpnicu, Pārsla Bebre informē par profesijām, bet «Daina» dzied...

Ceļš tālāk aizvijas gar Salacas krastu. Skaisstules krastos nolemjam arī pusdienot, sprieždami par, lielo straumi ūpe un Mernieku lašu audzētavu. Atpūta vajadzīga, jo tagad līdz Aināziem mūsu priekšā asfalta vietā — šķembas, akmeņi, kas pa vidum tiek papildināti ar tehnikas sacelējumiem putekļiem.

Kad jau aizmirsis asfalts un, skiet, nekad netiksim pie jūras, klāt Aināži! Priēžu sils, jūras gaiss un saule! Momentā aizmirstam vienam otram savainātos kājas. Nu varētu skriet un skriet! Bet cik tad nu tālu Aināži no Salacgrīvas! Un atkal skrienam kopā ar Salacgrīvas vidus-

● Maskavā 1980. gadā

● Valmieras memoriaļa atklāšana 1985. gadā.

skolas mazajiem fizikultūriešiem līdz Brāļu kapiem. Jāteic, ka Salacgrīva ir brīnišķīgs pieminekis — sieviete ar mazuli uz pleca. Gulst ziedi, skan dziesmas... Te mūsu pirmas naktsmajas, tādēļ pēc profesionālās orientācijas pasākuma, kamer «ie-silsta» diskoteka, dodamies pie jūras.

Te vairs novakare nešķiet tik jauka. No jūras pūš ass vējš, kā baltas jahtas pa ūdens virsmu grozās un slīd ledus gabali. Vidzemes jūrmala vēl nav isti atmodusies no ziemas miega. Ilgi jūrmalā nespejam uzturēties.

(Turpinājums sekos)

APSVEICAMI!

Arod biedrības rūpniecības komiteja un kultūras un masu komisija izsa-ka pateicību par aktīvu piedalīšanos Tautas vīru kori «Imants» un sirsniņā gī sveic kori 35 gadu jubilejā se-kojošos rūpniecības strādājošos

- Dzintaru Liepiņu,
- Pēteri Kantānu,
- Zigfrīdu Viduskalnu,
- Georgu Admiņu,
- Vesturu Senģi,
- Jāni Kanepu,
- Aleksandru Leli,
- Aldi Zeibotu,
- Andri Kļaviņu.

UZMANĪBU!

24. maijā pulksten 10 Gaujas ielas kvartālā pie pasta pilsētas svētkos aicina

«Valmieras pavasaris» ar koncertu «Skan balstiņas ritā agri».

Dalībnieki:

- folkloras ansamblis «Daina»,
- 36. PTV audzēki,
- Gaujas ielas iedzīvotāji ar pie-dalīšanos ziedu kompozīciju izstādē, balkonā dekorēšanā un apkārtnes uzkopšanā.

16. maijā pulksten 13 pilsētas stadionā notiks stikla šķiedras rūp-niecības komjaunatnes komitejas ceļo-jošā kausa izcīņa volejbola starp Valmieras rajona komjaunatnes pirmorganizāciju komandām. Tuvā-kas ziņas pa telefonu 303.

Mūsu kopējā lieta

Mans sarunu biedrs ir milicijas kapteinis Aleksandrs Melngārs. Valmie-rieši viņu ļoti pazīst — jau vairāk nekā desmit gadus viņš strādā rajona izpildkomitejas iekšlietu daļā, vispirms — autoinspekcijā, bet kopš 1979. gada — par iecirkņa inspektoru. 1984. gada Aleksandrs Melngārs kļuva par Valmieras pilsētas vecāko iecirkņa inspektoru, un viņam jāvada visu inspektoru darbs. Vienlaikus Aleksandrs Melngārs turpināja izglototies. 1980. gada pabeidza milicijas vidusskolu, bet pirms dažām nedēļām — Minskas Augstāko milicijas skolu.

Jau daudzus gadus Aleksandrs Melngārs ir cieši saistīts ar mūsu rūp-nicu. Viņš ir biežs viesis gan administrācijā, gan arī pie sabiedrisko orga-nizāciju aktīvistiem, tiekas ar darba kolektīviem, brīvprātīgajiem kārtības sargiem, palīdz risināt dažādus sociālistiskās likumības nostiprināšanas un sabiedriskās kārtības sargāšanas jautājumus.

— Sis svarīgais darbs mums vi-siem ir kopīgs, — uzsvēr vecākais iecirkņa inspektors. — Un tas jāveic kopīgiem spēkiem. Jāteic, ka ciņā pret noziedzību, sabiedriskās kārtības pārkāpumiem un citām ne-gatīvām parādībām Valmieras stikla šķiedras rūpniecībā pēdējos gados paveikts ne mazums. Ir manāms, ka nostiprinās darba disciplina, sa-mazināsies alkoholisks dzērienu lietošanas gadījumi darba laikā un arī ārpus tā. Sistemātiski darbojas rūpniecības tiesiskās audzināšanas un likumparkāpumu profilakses padome, žūriņas apkarotāņu komisija. Sogad atkal aktīvi kļuvsī sa-biedriskie kārtības sargi. Taču šo-reiz mazāk gribu akcentēt panaku-mus, bet gan vairāk runāt par to, kas vēl nav padarīts, kas sātrauc gan rūpniecības vadību, gan arī mūs, iekšlietu daļas darbiniekus.

Viens no svarīgākajiem darba virzieniem ir ciņa par socialistiskā ipašuma saglabāšanu. Un, diemžēl, vēl nevar teikt, ka rūpniecā viss būtu normāli. Joprojām nav iz-skaustas sīkas zadzības un sociā-listiskā ipašuma piesavināšana. Lai atklātu šādus gadījumus, mums daudz palīdz apsardzes daļas dar-binieki, kas strādā rūpniecā. Materiā-li atbildīgas personas ne vienmēr veic savus pienākumus tā, kā to no viņiem prasa. Ir neprecizitātes un kļūdas dokumentu noformēšanā, kas var izraisīt socialistiskā ipašu-ma piesavināšanas gadījumus. Pie-meram, nesen caurlaidēs darbinieki aizturēja vienu no rūpniecības trakto-riem, noskaidrojā, ka piekabē bija par 7000 rubļu vairāk preču (5. ceha produkcija) nekā minēts pavadzīmēs. Ir gadījumi, kad brā-ģa vietā no 7. ceha mēģināts iznest

Sabiedriskās kārtības un likumības sardze

kvalitatīvus dekoratīvos āudumus. Cik zināms, rūpniecā jau ilgaku lai-ku šet runā par to, lai iekārtotu kiosku vai stendu, kur darbinieki varētu oficiāli nopirkt tautas pateri-na preces, attiecīgi noformējot dokumentus. Līdz šim tās ir tikai runas.

Jau vairākus gadus ir pretenzijas par kārtību spirta noliktavā. Beidzot ierīkota signalizācija, taču to nevar pieslēgt, jo līdz šim lai-kam nav iekārtots telefons šajā no-liktavā. Ir trūkumi arī vairākās citās noliktavās.

Otra problēma, kas mūs nodarbī-na, ir personiskā ipašuma zadzības. Nav vajadzīgas kārtības gērbtuves, sevišķi 2. cehā. Garderobju perso-nāli joprojām nav savu uzdevumu augstumos. Pedejā laikā saņemti vairāki signāli, ka dažās sieviešu gērbtuves izveidojies savdabīgs «melnais» tirgus, ka tur notiek spe-kulācija ar dažādām importa pre-cēm.

Pretenzijas mums ir arī par kārti-bu kopmītnēs. Cik man zināms, par to jau rakstīts arī «Valmieras Kimikā», taču vajadzīgas kārtības joprojām vēl nav. Manuprāt, te aktīvāk jādarbojas kārtības sargiem un komjauniešu operatīvajai vienī-bai.

Kā jau minēju, ciņa pret alko-hola lietošanu un žūpību rūpniecā plaši izvērtā, taču arī darāmā vēl ir daudz. Neviens tās gadījums nedrīkst palikt bez sekām, aktīvāk jārikojas narkoloģiskiem postiepiem cehos, hroniskie dzēriņi noteikti jā-

nosūta uz profilaktoriiju. Pedejā laikā kļuvsī zināmi vairāki fakti par narkotisko līdzekļu lietošanu. Šai parādībai jāliek nepārvarami šķēršļi jau pašā diglī.

Galvenais mūsu kopējā darba ir nevis atklāt un izmeklēt nozlegu-mus un citus likumu un sabiedris-kās kārtības pārkāpumus, bet gan novērst tos — plašs profilaktiskais darbs. Un, jo plašāk tajā piedali-sies paši strādnieki, jo efektīvāks tas būs. Demokrātijas padziļināša-nas un atklātuma apstākļos mēs ne-kādā gadījumā nedrīkstam pieļaut, lai mūsu virzīšanās uz priekšu traucētu disciplinās grāvēji, dzerāji, socialistiskā ipašuma un pilsoņu personiskās mantas piesavinātāji, citi antisabiedriskie elementi.

Sarunas nobeigumā Aleksandrs Melngārs lūdz atgādināt visiem rūpniecā strādājošiem, ka viņš pie-gem apmeklētājus katrā mēneša pirmajā piektdienā no pl. 15 līdz 19 Dzerziņskā ielā 8 un katru trešo piektdienu no pl. 15 līdz 19 dzi-vokļu saimniecības pārvaldē Semi-nāra ielā 2. Ja ir nepieciešamība, zvaniet pa telefonu 24543. Pare-dzams, ka tiks organizēta stradojo-šo pieņemšana tieši rūpniecā. Te ve-lāmi ir pašu rūpniecā jauzu ierosi-nājumi.

Ar milicijas kapteini
ALEKSANDRU MELNGARU
runāja
HERMANIS HERCBERGS

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Līdzjūtības

Izsakām izjustu līdzjūtību Lidi-jai Trumpei, uz mūžu no mātes šķīroties. Braķēšanas un mērišanas nodas-las trešās maiņas kolektīvs

Dzīlajā bēdās esam kopā ar Ludmīlu Nagerņaku, pavadot māti kapu smiltājā. Darbabiedri

Izsakām dziļu līdzjūtību Lilītai Putniņai sakarā ar mātes nāvi. Spoletavas pirmās maiņas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Mirdzai Nātrīņai, uz mūžu no tēva atvado-ties. Tekstlaboratorijas kolektīvs